

Vergaderjaar 1992-1993 Nr. 199f

22 824

Wijziging van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de overheidspensioenwetten en enkele andere wetten strekkende tot herziening van het arbeidsongeschiktheids criterium, het binden van het uitkeringsrecht aan een termijn, aanpassing van de arbeidsongeschiktheidsuitkering aan de leeftijd alsmede invoering van een stimuleringsmaatregel voor herintreding van arbeidsongeschikten (Wet terugdringing beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 24 juni 1993

De leden van de vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid herinneren eraan dat in de eerdere schriftelijke inbreng van de Eerste Kamer tot uiting is gekomen dat de toegankelijkheid van aanvullende verzekeringen (met name voor kwetsbare groepen met een sterk verhoogd risico) voor alle fracties een zeer aangelegen punt is. De leden wensen nog voor de plenaire behandeling van het voorliggende wetsvoorstel geïnformeerd te worden over de vorderingen van het overleg met verzekeraars.

Ik ben mij uiteraard volledig bewust van het feit dat de toegankelijkheid van aanvullende verzekeringen een zeer wezenlijk punt is voor de leden van de vaste Commissie.

Juist naar aanleiding van de inbreng van deze leden, hebben Minister De Vries en ik het initiatief genomen tot het gevoerde overleg met verzekeraars.

Ook na de indiening van de nadere memorie van antwoord, hebben Minister De Vries en ik nog overleg gevoerd met vertegenwoordigers van verzekeraars. Naar aanleiding van dat overleg is besloten tot het zenden van een adviesaanvraag aan de Verzekeringskamer (VK). Deze adviesaanvraag is als bijlage gevoegd bij deze nota¹.

Ik heb de VK verzocht mij aanstaande vrijdag of uiterlijk aanstaande maandag een advies op hoofdlijnen te geven.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt onder griffiennr. 110974.

Uit bovenstaande moge blijken dat – vanuit de dialoog met de leden van de vaste Commissie – verzekeraars, Minister De Vries en ik deze dagen een gezamenlijke inspanning leveren om te komen tot een werkbare oplossing in de markt. Ook de VK is bereid door snelle advisering aan een oplossing bij te dragen. Het advies van de VK zal vóór de plenaire behandeling van het onderhavige wetsvoorstel beschikbaar zijn. Hiermee meen ik tevens een beeld te hebben gegeven van de laatste stand van zaken met betrekking tot een oplossingsrichting voor het door de leden van de vaste Commissie naar voren gebrachte probleem.

De leden van de vaste Commissie vragen naar een reactie van het kabinet over de opstelling van de Vereniging van Bedrijfspensioenfondsen. Zij vragen zich af in hoeverre er sprake is van een overeenkomstige of uiteenlopende positie van pensioenfondsen en particuliere verzekeraars. Voor zover het betreft de collectieve regelingen, bevinden de fondsen (zoals bedoeld in de Pensioen- en Spaarfondsenwet) en de verzekeraars zich in een vergelijkbare positie. Voor beide geldt dat zij de relatief slechte verzekeringsrisicos voor de collectief bij hen afgesloten verzekeringen, binnen die collectiviteit dekken. De posities wat betreft de individuele verzekeringen zijn wel verschillend; pensioenfondsen kunnen niet opereren op de markt van individuele verzekeringen, behalve voor zover zij bereid zijn voormalige deelnemers in de gelegenheid te stellen op individuele basis hun verzekering voort te zetten. Omtrent hun bereidheid daartoe bestaat thans nog geen zekerheid.

De Vereniging van Bedrijfspensioenfondsen (VB) heeft verleden week een persbericht uitgebracht naar aanleiding van de discussie over een solidariteitsbijdrage voor een waarborgfonds. Gezien de adviesaanvraag aan de VK en het zeer snel te verwachten advies, lijkt mij een reactie op het persbericht van de VB in dit stadium weinig opportuun. De positie van pensioenfondsen lijkt mij bij uitstek ook een onderwerp voor de nadere studie naar de aspecten verbonden aan een systeem van risico-afdekking, zoals aangekondigd in de nadere memorie van antwoord.

Ik ben de leden van de vaste Commissie erkentelijk voor hun standpunt dat zij zich niet mengen in het onderhandelingsproces van kabinet en particuliere verzekeraars.

Daarnaast staan zij op het standpunt dat, alvorens tot afhandeling van het wetsvoorstel wordt besloten, een bindende overeenkomst op hoofdlijnen met betrekking tot de aanvullende verzekeringen tot stand moet zijn gekomen. Bij de plenaire behandeling zal elke fractie, vanuit de eigen verantwoordelijkheid, aan de hand van de actuele stand van zaken beoordelen of zij voldoende vertrouwen heeft in het dan bereikte resultaat.

In dit verband wil ik er graag op wijzen dat het antwoord op de vraag of er sprake kan of moet zijn van een de verzekeraars bindende overeenkomst, op dit moment niet te geven is. Het advies van de Verzekeringkamer zal hierover meer duidelijkheid kunnen verschaffen.

De leden van de Commissie gaan voorts in op de wijzigingen van het bonus/malussysteem in het kader van het wetsvoorstel Terugdringing Ziekteverzuim (TZ) en het voorliggende wetsvoorstel (TBA). Zij vragen in een overzichtelijk staatje aan te geven, uitgesplitst naar diverse groepen, hoe de situatie is van de eventueel te innen malus wanneer:

- alleen de TAV in werking is, de huidige situatie;
- de TBA in werking zou treden;
- de TZ in werking zou treden.

Het gevraagde staatje is hieronder opgenomen.

Maximale geldelijke bijdrage in maanden salaris in de huidige situatie (=TAV) en na invoering van TBA en TZ

Groep werknemers	TAV	TBA	TZ*
. 0-1 jr. in dienst	6	12	0
. 1-2 jr. in dienst	6	12	6
. > 2 jr. in dienst	6	12	12
. 0-1 jr. in dienst met bonus/loonkostensubsidie	6	12	0
. 1-2 jr. in dienst met bonus/loonkostensubsidie	6	12	3
. > 2 jr. in dienst met bonus/loonkostensubsidie	6	12	6
. overleden of 65+ in eerste WAO-jaar	6	0	0

* hierbij is ervan uitgegaan dat TZ wordt ingevoerd na TBA.

De leden van de vaste Commissie stellen vervolgens de vraag of een dergelijk systeem bij nader inzien voldoet aan het criterium vereenvoudiging van wetgeving. Het kabinet heeft in beginsel een grofmazig en zo eenvoudig mogelijk systeem voorgesteld. Met name het overleg met de Tweede en Eerste Kamer over dit onderwerp heeft ertoe geleid dat de regeling is verfijnd en verbeterd. Dit heeft echter onvermijdelijk als consequentie dat ook uitbreiding van regelgeving nodig is. Verder kan ik mij voorstellen dat de indruk kan ontstaan dat sprake is van ingewikkelde regelgeving omdat de wijzigingen in verschillende wetsvoorstellen zijn neergelegd. Hoewel de regeling op zich wel verfijnd is, hoop ik dat het gepresenteerde staatje de indruk van ingewikkeldheid heeft weggenomen.

De leden van de vaste Commissie vragen zich vervolgens af of een veel eenvoudiger uitvoering van de motie Gelderblom c.s., namelijk een werkgever krijgt geen malus opgelegd wanneer een bij hem in dienst genomen gedeeltelijk arbeidsongeschikte na verloop van tijd wegens toegenomen ziekte volledig uitvalt, niet de voorkeur verdient. In de motie Gelderblom c.s. wordt gesproken van een vrijstelling van de malus voor arbeidsongeschikten die opnieuw geheel uitvallen gedurende de eerste drie jaren nadat men in dienst is getreden.

Het kabinet heeft deze uitwerking niet volledig overgenomen omdat drie jaar een te lange periode is om de betrokken werknemers de beschermende werking van de geldelijke bijdrage geheel te onthouden. In het kabinetsvoorstel ontstaat die bescherming in beperkte mate na een jaar en in meerdere mate na twee jaar werken. Aldus ontstaat niet de situatie dat een werkgever bij hernieuwde uitval binnen drie jaar zonder geldelijke gevolgen na kan laten zich voor de reïntegratie van betrokkene in te spannen. Een voordeel van de voorgestelde wijziging is verder dat de werkgever die een werknemer met een bonusuitkering in dienst neemt bij hernieuwde uitval nooit meer verschuldigd kan zijn aan geldelijke bijdrage dan hij aan bonus heeft ontvangen. Bij letterlijke uitwerking van de motie zou bij uitval na drie jaar na indiensttreding een onvoordelig saldo resteren. Het kabinet meent met de voorgestelde wijziging de motie Gelderblom c.s. zo te hebben uitgewerkt, dat zowel de bonusuitkering als de geldelijke bijdrage het maximale effect kunnen hebben.

Voorts werd met de wijziging in het wetsvoorstel TZ een oplossing geboden voor het vraagstuk van de kortdurende dienstverbanden. In deze situaties moet een werkgever vaak meer geldelijke bijdrage betalen dan hij aan loon heeft betaald. Voor vakantiewerkers en andere kortdurende dienstverbanden behoeft als gevolg van de wijzigingsvoorstellen geen geldelijke bijdrage meer te worden betaald.

Tenslotte vragen de leden van de Commissie welke argumenten er zijn om uit te blijven gaan van een verdubbeling van de malus nu de knelpunteninventarisatie is toegezegd per september. De verdubbeling van de geldelijke bijdrage strekt er toe de volume-effecten van de bonus/malus-regeling te verhogen. Een knelpunteninventarisatie is op zich geen reden om van dit voornemen af te zien. Zouden uit de inventarisatie nog knelpunten komen die niet reeds zijn opgelost, dan zal voor die oplossing vrijwel zeker opnieuw wetswijziging nodig zijn, waarbij toch al snel moet worden gerekend op een doorlooptijd van meer dan een half jaar.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. Wallage